

А ВОНО НАМ НАТО?

СТОР. 3

ПОБАЧИТИ БАТЬКА ГОЛИМ

СТОР. 3

ЛЮБИШ КАТАТИСЬ,

СТОР. 4

ЛЮБИ РОЗРАХОВУВАТИСЬ

СТОР. 13

«СЛАВТЕ ХРИСТА, СТАВТЕ ХРЕСТИ»

КУЗЬМА:

«Я – КІНЬ...

ПРОСТО КІНЬ» **СТОР. 14**

ВІТАЙТЕ НОВУ

» КОЖЕН НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ, ЧИ ПРИНАЙМНІ ПРЕТЕНДЕНТ НА ЦЮ ПОСАДУ, НАМАГАЄТЬСЯ ЗМІНИТИ КОНСТИТУЦІЮ. СТВОРЮВАТИ ПРОЕКТИ ОСНОВНОГО ЗАКОНУ ВЖЕ СТАЛО ТРАДИЦІЄЮ БІЛЬШ-МЕНШ ВІДОМИХ ПОЛІТИКІВ ВІТЧИЗНЯНОГО ІСТЕБЛІШМЕНТУ.

КОНСТИТУЦІЮ!

От і зараз двоє президентів – нинішній і найперший – ініціювали не просто зміни до Конституції, а затвердили повністю новий текст. 21 лютого Віктор Янукович підписав указ про створення Конституційної асамблеї, яка, за задумом гарантів, буде складатися з 100-150 вчених, політологів, експертів, які і будуть створювати нову українську «Біблію».

Юлія Тимошенко вже назвала подібні ініціативи патологією. «Диктатору не вистачає диктатури, - заявила вона, коментуючи нововведення. - Янукович скоро почне вносити зміни до десяти заповідей». Однак пані Тимошенко, мабуть, забула, як сама намагалася змінити Основний закон, причому разом із «диктатором». Про спільну ініціативу двох ворогуючих політичних сил обирати Президента в Парламенті шуміли тоді не тільки вітчизняні ЗМІ.

Пам'ять – вперта штука, зберігає тільки позитивне... Це можна впевнено стверджувати, дивлячись на нинішню парламентську більшість. Леонід Кравчук, голова майбутньої Асамблеї, в одному з інтерв'ю з упевненістю заявив, що затверджувати Основний закон буде або новий склад Верховної Ради, або народ, оскільки «заручитися підтримкою всієї України важливіше, ніж дізнатися думку її 450 обранців». «Якщо наші експерти, а також Венеціанська комісія погодяться, ми будемо шукати політико-правовий шлях, аби представити проект Конституції безпосередньо на референдум», - пообіцяв Кравчук. А те, що в нього на язичці, у Януковича, ймовірно, на думці. Тому недавні заяви лідера фракції Партії регіонів Олександра Єфремова про те, що Асамблея -

лише дорадчий орган, підтверджуються з точністю до навпаки. Швидше, це Парламент перетворюється на дорадчий орган, якщо вже без його участі будуть ухвалювати нову Конституцію. Як відомо, наразі уникнути необхідності парламентського схвалення оновленої Конституції неможливо. Але існує закон про референдум, змінити який – цілком реально за допомогою Парламенту.

Президент не раз заявляв, що реформи, які проводяться зараз в Україні, покликані утвердити демократію, зокрема «почистити» ряди влади від корупції, відокремити бізнес від влади тощо. Чи не означає це, що Янукович буде всіма силами намагатися «приструнити» свою ж більшість у Парламенті? Тобто фракція Партії регіонів потрібна тоді, коли вона дійсно потрібна, а все що крім цього – легко владнати за допомогою референдуму.

Отже, згідно з подібними фактами, ми просуваємось до президентсько-... президентської республіки! Депутати від опозиції вже б'ють на сполох щодо такої ініціативи Януковича. «Своїм рішенням Президент відбирає у Парламенту право ухвалювати зміни до Конституції. Це черговий етап конституційного перевороту, коли вся вертикаль влади у країні будується під одну людину. Першим кроком у цьому напрямку було створення неконституційної коаліції, другим – неконституційне (без участі Парламенту) повернення Основного закону 1996-го року, третім – неконституційне продовження повноважень народних депутатів і Президента. Тепер Гарант виходить на «фінішну пряму». Він намагається остаточно закріпити всю владу за однією особою – за собою», - перерахував «напряцювання» Януковича Арсеній Яценюк...

Юлія БОЯРСЬКОВА

АЗАРОВ ПРОСИТЬ, ПУТІН НЕ ЗГОДЕН, ЯЦЕНЮК ВВАЖАЄ

» ПИТАННЯ «БЛАКИТНОГО ПАЛИВА» ВЖЕ НАБИЛО ОСКОМИНУ ВСІМ. НИЧОГО ДИВНОГО. БЕЗ ЦЬОГО СТРАТЕГІЧНОГО СМЕРДЮЧОГО ГАЗУ НАРАЗІ НЕ ОБІГРИТИСЯ, НЕ НАІСТИСЯ, І ГРОШЕНЯТ НЕ ЗАРОБИТИ. ВСЯ НАША ВАЖКОВАГОВА, ЛЕГКА, КОМУНАЛЬНА, ПРИВАТНА, ПОТРІБНА Й НЕПОТРІБНА ПРОМИСЛОВІСТЬ ПРИВ'ЯЗАНА ДО РОСІЙСЬКОГО ГАЗУ, ЯК НАРКОМАН ДО ЗНАЙОМОГО АПТЕКАРЯ. ОТРИМУЮЧИ КОМУНАЛЬНІ РАХУНКИ ЦІЄЙ ЗИМИ, ПЕРЕСІЧНІ УКРАЇНЦІ ВОЛАЮТЬ ПРО ДОПОМОГУ, ОЛІГАРХИ ПЛАЧУТЬ КРОКОДИЛЯЧИМИ СЛІЗОЗАМИ ЗА НЕДООТРИМАНИМИ ПРИБУТКАМИ, А УРЯД НАМАГАЄТЬСЯ ЗАСПОКОЇТИ ВСІХ ПУСТОПОРОЖНИМИ БАЛКАМИ ПРО «ТАКУ ДОЛЮ».

Глава українського уряду Микола Азаров не раз заявляв, що Україна наполягає на перегляді газових контрактів з Росією і має намір переконати російську сторону в такій необхідності. За словами Прем'єр-міністра, у контрактах конче потрібно переглянути формулу остаточної ціни на газ, який купує Україна у Росії. У свою чергу, глава російського уряду Володимир Путін заявив, що Україна й так одержала чималу знижку після підписання Харківської угоди, тобто після фактичної пролонгації перебування Російського Чорноморського флоту в Криму до 2017 року. Йому вторить і неупусливий глава «Газпрому» Олексій Міллер: «Якщо говорити про контракт, то нині постачання газу в Україну здійснюється за ціною на 30% нижчою, ніж для європейських споживачів, і ніяких змін формули ціни чи перегляду ми не передбачаємо».

Натомість один із провідних політиків «нової хвилі», лідер партії «Фронт змін» Арсеній Яценюк з цього приводу має власну точку зору. За його словами, вартість однієї тисячі кубів газу для європейців коштує 210-220 доларів, проти 270-ти для України. Пан Арсеній вважає: «Наші російські партнери, а саме «Газпром», майже на 30% зменшили ціну на паливо для європейських споживачів... У цифрах це означає, що країни-важковаговики європейської економіки, закуповують газ на 50 доларів дешевше, ніж Україна. І це враховуючи знижку в сумі 100 доларів

на тисячу кубів, яку Україна отримала згідно з Харківськими домовленостями. Тобто наразі ми датуємо «Газпром», по-перше, вищою ніж у Європі ціною на «блакитне паливо», по-друге – нижчою ціною на його транзит». Далі Яценюк здивовано розводить руками: «Я хочу, щоб мені хтось розшифрував, що насправді означає «добросусідські відносини». Це що – чим ближче, тим дорожче?» Висновок від пана Арсенія має дещо романтичний вигляд: «Гадаю, формулювання ціни на газ для України не є справедливим. Нашим російським партнерам варто зробити крок назустріч Україні. Не поблажку – партнерський крок назустріч, щоб за власною ініціативою переглянути діючий газовий контракт».

Звідки беруться такі різнопланові думки? Напевно, з різнобічних точок зору на кінцеву мету, та від непрофесійного, недержавницького ставлення високопосадовців до підписання стратегічного договору, який де-факто «прописав» іноземний флот в Україні, абсолютно не досягнувши задекларованої мети – економічної доцільності політичних поступок. Що в підсумку? ЧФ «безплатно» стоятиме в Криму, вкрай низька ціна транзиту російського палива територією України зафіксована «на віки вічні», а «братський газ» дорожчає ледь не щомісяця. Запитання до урядовців: чому тепер кричите «караул»? Хіба раніше не бачили, що підписали?

Петро БОНДАРЧУК

ГАЗЕЛЬ У ПАСТЦІ, АБО ЕПОПЕЯ ПРО СУМНОГО КЛОУНА

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГПУ»

...19 ЛЮТОГО НА ТЕЛЕКАНАЛІ «ІНТЕР» СТАРТУВАЛА НОВА «НАРОДНА РОЗВАЖАЛЬНА ПРОГРАМА» «РОЗСМІШИ КОМІКА», ЯКУ ЇЇ ТВОРЦІ НАРЕКЛИ ЩЕ Й ГУМОРИСТИЧНОЮ. ЩО Ж НАСПРАВДІ ПОДАРУВАВ НАМ ДЕБЮТНИЙ ВИПУСК ЧЕРГОВОГО ВИТВОРУ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО ТА КОМПАНІЇ? – СПРОБУ РОЗВАЖИТИ. СПРОБУ ВІДВОЛІКТИ ВІД БУДЕННОГО. СПРОБУ «РОЗГЛАДИТИ ХОЧ ОДНУ ЗМОРШКУ...» СПРОБУ... НЕ БІЛЬШЕ.

«Пошли мені, доле, сили, уміння, талану, чого хочеш, тільки щоб я хоч що-небудь зробив таке, щоби народ мій у своїм титанічній труді, у своїх печалях, горестях, роздумах, ваганнях, щоб народ усміхнувся!.. Щоб хоч одна зморшка його трудового, задумливого лица, щоб хоч одна зморшка ота розгладилася!» (Остап Вишня).

Знаючи про творче возз'єднання на шоу справді талановитих і відомих на весь пострадянський простір коміків Зеленьського та Галустяна, вірилося, що в них усе вийде. Здавалося б, що може завадити розважити Україну людям, з яких вже давно щиро сміялися і продовжують сміятися мільйони – з часів виходу в ефір «Вечірнього кварталу» та «Нашої Раші»

(а то й раніше – з часів КВК, де, власне, хлопці й познайомилися)?

До слова, споглядаючи рейтинговий «Вечірній квартал», завжди дивувався: настільки болюча й заїжджена тема політики в акторській грі та сценаріях «кварталівців» щоразу змушує сміятися! Натомість «Нашу Рашу», незважаючи на неймовірну популярність, в Росії щиро ненавидять політики за сюжети про двох бомжів з Рубльовки, які «пішли піднімати з колін Росію-матінку», ставши депутатами; жителі Челябінська – за Івана Дуліна з його нетрадиційною орієнтацією, а, скажімо, в Таджикистані заборонили показ телешоу через Равшана і Джумшуту, які нібито принижували гідність цілої нації. У той самий час українці за старою

доброю звичкою посміятися з-під вус над росіянами та їхніми проблемами щиро полюбили. Звідси й виникла безперечно успішна та концесійна «Файна Юкрайна», яка довела, що наш люд вміє дитинно сміятися й зі своїх негараздів. Тож, основне русло і «Кварталу», і «Раші», і «Юкраїни» – саме висміювання.

Натомість, у «Розсміши коміка» Галустяна та Зеленьський віддали право смішити «простим смертним», яких, схоже, знайшлися чимало. Тим самим зірки сміху «паралізували» свої таланти – 70% ефірного часу вони мовчали. Приманка ж для учасників – 50 тис. грн., котрі має змогу виграти кожен, хто спроможний розсмішити принаймні одного з коміків. Перша хвилина сміху Газелі приносить гостю телешоу тисячу гривень, з кожною наступною можна заробити 5, 10, 20 і 50 тис. відповідно. Не розсмішив – гудбай.

Утім, простота, на яку поставили творці передачі, себе не виправдала. Убогість жартів та псевдокумедних намагань розсмішити здивувала. Єдиний учасник, ім'я котрого відклалося десь у передостанній шкатулці «думаючого колбачка», – приблизно сімдесятирічна бабуса з Дніпропетровщини Лариса Львівна, яка приїхала, «бо скоро вмру, а Києва так і не побачу». Та й запам'яталася вона передусім тим, що приїхала не за грошима. «Всі історії з жині беру», – промовила вона й почала тараторити щось незрозуміле для Галустяна. Ще цікавіший персонаж – якийсь «гуцул» (так він відреккомендувався) з помітним клеймом на лобі «веду нездоровий спосіб життя». А до повного розчарування довела дівчина, котра імітувала Равшана з «Нашої Раші».

Таким чином передача, котра триває 45 хвилин, десь на своєму екваторі почала викликати подив та нерозуміння того, що відбувається. А сам я усвідомив – аби комікам не сміятися, їм варто просто не дивитися один на одного, поза-як їхні стримані усмішки як-не-як містять щось харизматично кумедне. Рятувати ситуацію хтось таки мав. Єдине, що придумали Газель – неприродно імітувати сміх, як здалося принаймні мені. Розчарувало очевидне: якразі, неповторні персонажі та особистості («коміки») закували в кайдани гумору самих себе: обидва опинилися не у своїй тарілці, без шансів на словесні маневри, без змоги висміяти (переконую – саме це їхне покликання!). Бути у ролі статистів та тих, кого смішать, а не навпаки – не їхній стиль. І це доволі відчутно. До того ж наш Зеленьський вже давно асоціюється з політичними жартами «Кварталу», і ці доволі приємні стереотипи не змогли зруйнувати ані «Любов у великому місті», ані «Пороблено в Україні».

Проте загальне враження від програми компенсують приємні та смішні обличчя Міші Галустяна, Вови Зеленьського та Дмитра Шепелева (відомий за ігровим шоу «Граеш чи не граеш?») – ведучого, який поки що викликає лише позитивні емоції. Сподіваюсь, далі буде краще, але допоки в голові від побаченого крутиться таке штампове словосполучення – «криза жанру».

Анатолій ВОЛКОВ

P.S. Як говорив класик: «Який би я був щасливий, якби своїми творами зміг викликати усмішку, хорошу, теплу усмішку, у радянського народу! Ви уявляєте собі: народ радісно усміхнувся! Але як це трудно!» (Остап Вишня).

ДО НАС ПРИЇХАВ РЕВІЗОР. 24 ЛЮТОГО КИЇВ УПЕРШЕ ВІДВІДАВ ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР НАТО АНДЕРС ФОГ РАСМУССЕН. САЛЮТИВ І ФЕБРВЕРКІВ З ЦЬОГО ПРИВОДУ В СТОЛИЦІ НЕ ВЛАШТОВУВАЛИ, АЛЕ ЗА ТИЖДЕНЬ ДО ВІЗИТУ КАБІНЕТ МІНІСТРІВ ТЕРМІНОВО ВИКОНАВ «ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ» – РОЗГЛЯНУВ УКАЗИ ПРЕЗИДЕНТА ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОГРАМИ СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНА-НАТО НА 2011 РІК ТА ПЛАН ДІЙ ЩОДО ЛІБЕРАЛІЗАЦІЇ ВІЗОВОГО РЕЖИМУ З ЄВРОСОЮЗОМ.

А ВОНО НАМ НАТО?

Нібито, саме час кричати «Ура» і підкидати до неба картузи. Але пригадуються чомусь «моменти життя» кількарічної давнини, коли ліворадикали, російські націоналісти та інший «непримиренний маргінес» під прапорами ПР та портретами Віктора Януковича влаштували гучні демонстрації проти «імперіалістичної політики Альянсу». Що змінилось нині? НАТО стало білим та пухнастим, в Україні перевелись «непримиренні», чи в Партії регіонів скінчився порох у порохівницях? Звісно, ні! Просто вибори залишилися позаду, а фальшиві гасла, демагогічні спічі, та «гарні міни при поганій грі» осіли непотрібним баластом у «передвиборному» минулому.

НА КОЙ?

Подібне питання постає у пересічного українця, особливо, якщо позицію Президента щодо позаблокового статусу України наразі ніхто не спростував. Звідки ж виплила така нагальна потреба «злитись у обіймах» із Північноатлантичним альянсом? Із труби, шановні пересічні українці. А ще з металопрокату, промислового краму та продуктів сільськогосподарського виробництва, яким вкрай необхідний європейський

ринку збуту. Прийшов час забути (до наступних виборів) ідеологічні баталії навколо та подивитися на проблему з протилежного боку – з кінця, який насправді є основоположним початком.

«СКУТИ ОДНИМ ЛАНЦЮГОМ...»

«З боку НАТО ми зацікавлені у підтримці міцних зв'язків з Україною – це мій головний сигнал. Бо виклики безпеки сьогодні – не лише національні, а транснаціональні. Тож вони повинні вирішуватися на міжнародному рівні. А цього можна досягнути тільки у рамках партнерства», – зазначив перед початком свого візиту голова Північноатлантичного альянсу Андерс Фог Расмуссен.

Якщо перекласти нормальною мовою, це означає приблизно так: «НАТО вже не в змозі самостійно оплачувати безпеку «панамериканського» світу. Тож ми були б дуже раді, якби ви взяли на себе бодай частину витрат та відповідальності. І буде тоді усім щастя!» Україна не заперечує, Боже збав! Владі потрібна Європа. Ця потреба навіть переважає страх перед північним сусідом. Росія наших труб не захоче, своїх нема куди подіти. Отже, з «двох зол» Україна шукає

зиск. Схема доволі прозора: без НАТО нема Європи, без Європи нема куди подіти національну трубу, без труби нема прибутку, без прибутку нема щастя. Щастям почали, щастям завершили! Коло замкнулося, тепер Україна й НАТО – друзі навки! Це нам не «хухри-мухри», а геополітика!

ОДНЕ ЗАВАЖАЄ

Попри практичне співробітництво у форматі «скутих одним ланцюгом», очільник Альянсу наполягає на зайві «філософській» складовій – «псує обідню» претензіями до стану демократичних свобод в Україні. Навіть аргументацію придумав. Мовляв, щорічні національні програми, за якими реформується оборонна сфера партнерів та будеться співробітництво з НАТО, охоплюють основоположні незмінні цінності (задовбили капіталісти). Серед них – повага до прав громадян. Андерс Фог Расмуссен натякає – в Європі незадоволені станом демократичних свобод в Україні. Уявляю, як хочеться нашим урядовцям «послати пихатих педагогів» до їхньої «американської мами»... Не можна! Зась! Куди потім трубу подіти? Отож бо! Значить нехай живе НАТО, нехай живе демократія!

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ПОБАЧИТИ БАТЬКА ГОЛИМ

ДО 197-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Т.Г.ШЕВЧЕНКА. «ГПУ» ПРОПОНУЄ ЧИТАЧАМ РОЗГЛЯНУТИ МАЛОВІДОМИЙ АВТОПОРТРЕТ «КОБЗАРЯ», КОТРИЙ ДОНЕДАВНА ПЕРЕБУВАВ ПІД НЕГЛАСНОЮ ЗАБОРОНОЮ.

Не секрет, що в кожній культурі (й літературі зокрема) існує знаменний феномен: якогось митця наділяють статусом «національного генія». Попри значущість оцього процесу для соціокультурного розвитку конкретного народу (такий образ-міф стає мірилом цінностей, зразком для наслідування), він містить суттєві негативні аспекти. Головний із них – іконізований художник стає певним символом, натомість його творчість дещо губиться, відходить на задній план...

В історії вітчизняної літератури найяскравішим прикладом такої «підміни понять» є, звісно, рецепція творчого спадку Тараса Григоровича Шевченка. НАСПРАВДІ ВИДАТНОГО митця — поета і художника планетарного рівня — абсолютна більшість українців сприймає у кращому випадку, як «борця за незалежність», «пророка знедоленої нації», або взагалі — «дядька з пишними вусами, вірші якого змушують вивчати напам'ять у школі».

І це надзвичайно сумно. Людину, котра, на мій погляд, створила одну з трьох найвидатніших поетичних збірок світової літератури XIX ст. (компанію «Кобзареві» складають «Листя трави» Волта Вітмена й «Альбом віршів і прози» Стефана Малларме), перетворили майже на клоуна...

З-поміж усіх наслідків вищезгаданої іконізації (чи міфологізації) яскраво

виділяється такий: митець, возведений у ранг божества-деміурга, перестає бути людиною. Суспільство відмовляє йому в цьому. «Національний поет» не може їсти, пити, спати, пітніти, практикувати статеві зносини.

Тому датований 1848 роком автопортрет, де «батько Тарас» намалював себе голим, «академічна наука» відкидала. Вголос про нього заговорив видатний наш літературознавець Григорій Грабович у чудовій книзі-монографії «Шевченко, якого не знаємо». Там, зокрема, читаємо (с. 261-262): «Перший, хто обговорював Шевченкові альбоми періоду заслання (йдеться про перше заслання, що «офіційно» розпочалося 5 квітня 1947-го — авт.), був М.І.Стороженко. В довідках, що з'явилися в «Киевской старине», він пише про «два альбома с его рисунками и стихотворениями, в числе которых есть несколько совершенно неизвестных», але цього автопортрета не згадує. В 1907 р. альбоми, що їх поліція забрала в Шевченка ще 1850 р., передано до музею В.В.Тарновського в Чернігові. Ще до передачі їх описав Я.П.Забіла в місячнику «Україна». /.../ Ні тут, ні далі про автопортрет згадки немає. /.../ Автопортрет не згадується ані в монографічному дослідженні «Автопортрети Тараса Шевченка» (1973), ані під гаслом «автопортрети» в «Шевченківському словнику» (1976)». Вершиною фарисейства стала згадка в одному академічному виданні про «портрет пера Шевченка, де зображено голого чоловіка»... Також марно шукати сліди згадуваного малюнка в різноманітних Шевченкових зібраннях творів періоду Незалежності — відтепер вага поета ще збільшилася, так само, як і його міфологізація. Фактично, лише в процитованій книзі Грабовича автопортрет винесли на світло, обтрусили з нього півторасторічну пилку й показали людям.

Після цього... Ну, хочеться написати, мовляв, виник лавиноподібний інтерес до картини, проте реальність трохи інша. Втім, ураховуючи, що це порівняно недавно сей шедевр взагалі був недоступний для широкого загалу, нинішню ситуацію, коли про нього можна говорити без притишення голосу, варто вважати обнадійливою.

Володимир БАНЯС

ПЕРЕДЧУТТЯ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

» НА ПОЧАТКУ МИНУЛОГО МІСЯЦЯ, А САМЕ У ВИЗНАЧНИЙ ДЕНЬ 7 ЛЮТОГО, ДО АМБАСАДИ РОСІЇ В ТОКІО НАДІЙШЛА СКАНДАЛЬНА БАНДЕРОЛЬ – КУЛЯ З ЗАПИСКОЮ: «ПІВНІЧНІ ТЕРИТОРІЇ – ЯПОНСЬКА ЗЕМЛЯ!». ЗА КІЛЬКА ГОДИН ТАК ЗВАНІЙ «ДЕНЬ ПІВНІЧНИХ ТЕРИТОРІЙ» ПЕРЕТВОРИВСЯ НА АКЦІЮ ПРОЯВУ НЕНАВИСТІ ДО РОСІЇ.

Центр Токіо буквально заповнили тисячі ультра-радикалів, які емоційно декларували різноманітні звернення, істерично вигукували патріотичні та антиросійські лозунги і затято плюндрували російський державний прапор. Навіть прем'єр-міністр Країни Вранішнього Сонця дозволив собі відверто недипломатичні вислови на адресу західного сусіда. Такої масовості й одностайності у своїх претензіях до Росії Японія не знала від започаткування «реваншистського» свята в лютому 1981 року. Одразу в засобах масової інформації з'явилися провокаційні повідомлення, бучімото російським представництвам японських компаній наполегливо рекомендують залишити місце роботи й терміново повернутись на батьківщину. В повітрі запахло «смаженим»...

ЗВІДКИ НОГИ РОСТУТЬ?

Конфлікт між Росією і Японією жевріє з середини минулого століття. Після війни «на правах переможця» Росія анексувала в сусіда чотири маленькі острови: Шикотан, Кунашир, Хабомаї, Ітуруп. Переможений японці тоді скромно промовчали, проте на знак «тихого» протесту до цього часу не підписали з Росією мирного договору. У своїх претензіях азійці посилюються на єдиний правовий документ щодо островів – «Трактат про торгівлю та кордони» від 1855 року. Нинішній «вибух» експерти пояснюють провокативним візитом на острови президента Росії пана Медведева. Його попередники були більш делікатними щодо японців. Ні Єльцин, ні Путін ніколи не дозволяли собі «засвітитися» на спірних територіях. Зрозуміло, Медведев намагається

«створити імідж» для майбутньої боротьби за «російський трон». Але японцям байдуже до його іміджмейкерства. Вони обралися не на жарт.

ЖИРИНОВСЬКИЙ ГОВОРІТЬ ПРО ТРЕТЮ СВІТОВУ

22 лютого 2011 року, в радіопрограмі станції «Фінам FM», пан Володимир публічно заявив, що вважає виступ японців черговим проявом накопичених у світі «політичних протиріч», які за логікою історії повинні призвести до Третньої світової війни. Не більше й не менше. За своєю звичкою лідер ЛДПР наголосив, що японцям не варто перейматись. Мовляв, нікому островів не віддасть, тож нехай марно не сподіваються.

З ВІЙСЬКОВОЇ ТОЧКИ ЗОРУ

Росія лише трохи переважає Японію за людським ресурсом. Натомість японці на «три голови вищі» з економічно-технологічного боку. Плюс друзі американці у випадку збройного конфлікту безумовно підтримають союзника. Додайте сюди безлюдність і відверту незахищеність Далекосхідної Росії, природний потенціал сибірських територій, катастрофічне перенаселення японських островів, самурайський

дух приниженої поразкою нації та низьку боєздатність російських збройних сил, щоб почати хвилюватись за «мир у всьому світі» вже сьогодні.

ДЕЯКІ РОСІЙСЬКІ ЕКСПЕРТИ ХВИЛЮЮТЬСЯ ЩЕ ВІД УЧОРА

Російська армія має бути готова до конфліктів з усіма сусідами, що не входять до військових блоків. Саме таку думку нещодавно висловив експерт Центру аналізу стратегій і технологій (Росія) Антон Лавров на прес-конференції, котра була присвячена презентації книги «Нова армія Росії». «Я вважаю, ми не воюватимемо з НАТО звичним озброєнням, ми не воюватимемо ним із Китаєм. Але практично з будь-яким сусідом (не зараз, так за п'ять-десять років) можуть виникнути проблеми», – зазначив експерт. На думку Лаврова, Росія має протистояти будь-якому супротивнику, бути готовою до повторення конфліктів на Кавказі, в Центральній Азії, а також до збройного конфлікту на Далекому Сході проти Японії. Знаєте, коли всі прогнозують війну, а традиційний світ роздирають реваншистські настрої, нам залишається тільки молитись, затамувавши подих. А раптом пронесе...

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

ОГОЛОШЕННЯ

«Інститут металофізики НАН України на конкурсних засадах надає в оренду приміщення. Довідка за адресою: м.Київ, бульв.Вернадського, 36, тел. 424-12-05.

З ВИНИ ЛІКАРЯ ПОМЕРЛИ ДІТИ-ІНВАЛІДИ

» **НІЖИНСЬКИЙ МІСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД ВИНІС ВИРОК У КРИМІНАЛЬНІЙ СПРАВІ ЩОДО ЗВИНУВАЧЕННЯ ЛІКАРЯ ДИТЯЧОГО БУДИНКУ-ІНТЕРНАТУ ЗА СТ. 140 Ч. 1 І Ч. 2 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ «НЕНАЛЕЖНЕ ВИКОНАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ОБОВ'ЯЗКІВ МЕДИЧНИМ ПРАЦІВНИКОМ, ЩО СПРИЧИНИЛО ВАЖКІ НАСЛІДКИ». ЛІКАР ЗАСУДЖЕНИЙ ДО ТРЬОХ РОКІВ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ З ВИПРОБУВАЛЬНИМ ТЕРМІНОМ НА ДВА РОКИ І ПОЗБАВЛЕННЯМ ПРАВА ЗАЙМАТИСЯ МЕДИЧНОЮ ПРАКТИКОЮ ПРОТЯГОМ ТРЬОХ РОКІВ. НАГАДАЄМО, У НІЖИНСЬКОМУ ДИТЯЧОМУ БУДИНКУ-ІНТЕРНАТІ ПРОТЯГОМ ДЕКИЛЬКОХ ДНІВ ПОМЕРЛО П'ЯТЕРО ВИХОВАНЦІВ ВІКОМ ВІД 10 ДО 19 РОКІВ. ДІТИ СТРАЖДАЛИ ВІД ОРГАНІЧНОГО УШКОДЖЕННЯ ЦЕНТРАЛЬНОЇ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ.**

Для людей з обмеженими можливостями світ – це поле битви, де кожен день потрібно не тільки доводити, що ти нічим не гірший за інших, а й банально виживати. Особливо складно доводиться дітям, які від народження «не такі». Від них відмовляються матері, не приймає суспільство, з них сміються і знущуються однолітки. Але найгірше, коли люди, покликані полегшити їхні страждання, виявляються байдужими чи проявляють недбалість щодо їх здоров'я. Такі дії здаються блюзнірськими, якщо розібратися, яка доля спіткає цих малюків.

Органічне uszkodження центральної нервової системи у дитини може виникнути як під час внутрішньоутробного розвитку, так і після перенесеної травми голови у перші роки життя. Це найбільш поширені причини виникнення захворювання, яке супроводжується порушенням психіки, координації рухів і відсталістю розвитку особистості дитини. На перший погляд відрізнити хворого на синдром Дауна від дитини,

що страждає пошкодженням ЦНС, навіть фахівцеві вкрай складно.

Найчастіше в інтернати, подібні Ніжинському, потрапляють діти, чії батьки відмовилися від них одразу після народження або ж потім, коли дитина, приміром після травми, ослабла на цю хворобу. Непотрібні у сім'ях, діти виявилися непотрібні і лікарям Ніжинського будинку-інтернату, в якому отримали ще одну хворобу – вірусну інфекцію з екзантемою (висипанням), диференційовану з герпетичною. «Подібний вірус призводить до летального результату, коли у дитини спостерігається дефіцит імунітету. Також при ураженні нервової системи герпетична інфекція протікає набагато складніше», – розповів нам незалежний лікар. Тобто, якщо б діти вчасно пройшли обстеження на наявність у їхніх організмах звичайного герпесу, на який, між іншим, страждають 90% людей на планеті, то їх можна було б врятувати.

Прокуратура Чернігівської області порушила кримінальну справу. Досудове слідство, що мало перевірити ситуацію навколо смерті дітей в інтернаті, проходило під контролем Генпрокуратури. Крім того, регіональні прокурори отримали завдання перевірити умови утримання та виховання дітей з вадами розвитку в інтернатах. Те, які саме інтернати підпадають під перевірку, а також їхню кількість і критерії оцінювання, відомство не уточнило.

Діти з обмеженими можливостями такі ж члени суспільства, як і здорові. Вони мають рівні з усіма громадянами права, захищати які, часом, нікому. Невже можна робити все, що завгодно, поки хто-небудь не помре на науку горе-лікарям, незграбним вихователям або прокуратурі, яка схаменулась, коли трагедія вже сталася?

Юлія БОЯРСЬКОВА

ЯК ДАІШНИКИ

НЕЩОДАВНО Я СТАВ СВІДКОМ ПОДІБНОЇ ПРОВОКАЦІЇ. ЇХАВ У МАРШРУТЦІ, ЯКА ПЕРЕСУВАЛАСЯ В ПРАВому КРАЙНЬОМУ РЯДУ, НАСТУПНА ЗУПИНКА МАЛА БУТИ ЗА ПЕРЕХРЕСТЯМ. АЖ РАПТОМ НА СВІТЛОФОРІ ДВЕРІ РІЗКО ВІДЧИНИЛИСЯ І ДО САЛОНУ БЕЗПАРДОННО ВВАЛИЛАСЯ ЖІНКА. СПОЧАТКУ ВОДІЙ ВЗЯВ У НЕЇ ЗА ПРОЇЗД І КИНУВ ФРАЗУ: «ДЕСЬ Я ВЖЕ ВАС БАЧИВ». АЛЕ ЗА КІЛЬКА СЕКУНД НІБИ ЗГАДАВ ЩОСЬ І ПОЧАВ КРИЧАТИ, БУЦІМТО ЖІНКА УВІЙШЛА НЕ НА ЗУПИНЦІ, А ВІН НЕ ХОЧЕ ПЛАТИТИ ЧЕРЕЗ ЦЕ 300 ГРИВЕНЬ ШТРАФУ. ДАІШНИКІВ ІЗ КАМЕРОЮ ЗА ЗУПИНКОЮ ВІН СПРІЙНЯВ ЯК НАЛЕЖНЕ.

РОЗВОДЯТЬ ВОДІІВ...

Зупинившись «на жезл», водій хотів показати даму, котра підсіла на світлофорі (до речі, пасажири в салоні виявилися соціально активні, тож ладні були вступитися за нього), але та вискочила з маршрутки і розчинилась у натовпі. Звісно, інспектори одразу стали «пресувати» порушника, якому вмиг стало не до утікачки.

Протримавши пасажирів 20 хвилин на узбіччі і заплативши штраф, водій рушив далі та почав оповідати... Він повідав, що його колеги не раз потрапляли у подібні підстави. Звісно, момент, коли жінка «застрибує» на світлофорі до салону, вже фіксує на камеру даїшник. Розкрити подібну підставу неможливо... Хіба що у фантастичних випадках, як-то в «підсадної качки» чи інспекторів прокинується така забута штука, як совість. Зібрати ж на суді всіх свідків і довести, що це були саме протиправні дії жінки, а водій вжив усіх можливих заходів для запобігання порушень правил посадки, майже нереально і дуже клопітно.

На жаль, подібні дії страхів порядку не в новинку. Дуже часто вони вдаються до провокацій, аби поповнити готівкою кишені чи отримати непогані показники виконання плану. До схожих вигадок інспектори почали вдаватися ще в 70-ті. Наприклад, коли домовлялися з водієм трактора і той ледве плівся, провокуючи шоферів автівок, що рухаються позаду, перетнути суцільну для обгону. Тепер, звичайно, цей фінт трохи видозмінений, і місце трактора посів евакуатор.

Раніше (до трагедій, що сталися восени минулого року) також практикували «розводи» водіїв на залізничних переїздах. Схема елементарна: роботяти в помаранчевих безрукавках створюють видимість ремонту. Світлофор ніби не працює, але блимає червоним, і тут один із ремонтників махає рукою, буцїмто можна проїздити. За переїздом на водія чекає чудове кіно про те, як він на червоне світло проминає залізничний переїзд і штраф або позбавлення прав на один-два роки.

Звісно, все можна «зам'яти» по-тихому... Вберегтися від такого складно, хіба що, відчувши щось неладне, ви знайдете інший переїзд.

Також був період, коли даїшники «промишляли» на алкотестері, попередньо змастивши мундштук апарату спиртом. Зрозуміло, прилад показував сп'яніння. Якщо водій взагалі не п'є, це не спрацює, а якщо «позавчора пив», інспектори відразу за це вцепляться. Але тепер мало хто на таке ведеться, майже всі вимагають медичного огляду в лікаря-нарколога. До речі, якщо Ви бачите, що лікар пише відверту брехню, пригрозіть йому кримінальною відповідальністю і скажіть, що зараз же прямуєте в незалежну клініку для повторних аналізів.

Шкода, що у нашій країні трапляються розумні вигадки не там, де треба. З огляду на показники смертності на дорогах, допускати таке свавілля з боку інспекторів не можна. Час контролювати їхню роботу, поки нахабство даїшників не перетнуло межі дозволеного.

Упродовж останніх років вартість пального в Україні то зростала, то знижувалась. Це нібито природний процес, що відповідає ринковим «гойдалкам» під назвою «попит-пропозиція». В такому контексті навіть підсумковий «плюс» не здається надуманим. Наша техногенна цивілізація приречена на генеральну залежність від «її величності» сировини. Але цінові стрибки вгору переважають здешевлення у таких пропорціях, що стає моторошно за день завтрашній. Особливо, якщо я не вмію їздити на велосипеді...

ТАК ТО ВОНО ТАК, АЛЕ ТРИШЕЧКИ НЕ ТАК

Перший заступник голови Антимонопольного комітету України Юрій Кравченко не заперечує правомірності об'єктивного підвищення вартості пального. Серед іншого чиновник вказує на збільшення акцизних ставок на 50 євро (на третину), що спонукає основних гравців ринку реагувати у бік підвищення відпускної ціни. Також на вартість впливає зростання світової закупочної ціни на нафту. Проте ситуативні обставини не знімають питання щодо виправданості такого занадто активного підвищення цін на бензин в Україні наприкінці минулого – початку нового року, зауважує пан Кравченко. Саме тому Антимонопольний комітет порушив справи щодо п'яти найактивніших учасників національного паливного ринку, які показують найбільшу цінову динаміку за останні декілька тижнів: «Окко-Нафтопродукт», ТОВ «Континент Нафто Трейд», ТОВ «Альянс Холдинг», ПІ «Лукойл-Україна» і товариство «ТНК-ВР Комерс». Кравченко поінформував, якщо перевірка таки виявить змову, то штрафи за порушення чинного антимонопольного законодавства можуть сягнути 10% виручки суб'єкта господарювання.

» ВІД ПОЧАТКУ НОВОГО РОКУ ЦІНИ НА БЕНЗИН В УКРАЇНІ ЗРОСЛИ БІЛЬШ ЯК НА 60 КОПІЙОК ЗА ЛІТР. ВАРТІСТЬ НАЙПОПУЛЯРНІШОГО «А-95» НА ДЕЯКИХ ЗАПРАВКАХ СЯГАЄ ДЕВ'ЯТИ ГРИВЕНЬ І ВИЩЕ. АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ ПІДОЗРІЮЄ ОСНОВНИХ ОПЕРАТОРІВ РИНКУ НАФТОПРОДУКТІВ У СИНХРОННОМУ ПІДВИЩЕННІ ЦІН. А НАФТОТРЕЙДЕРИ ТИЦЯЮТЬ ПАЛЬЦЕМ У ОБ'ЄКТИВНІ ПРИЧИНИ. В ЯКІ САМЕ?

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ МОНОПОЛІЗУВАВ «ІСТИНУ В ОСТАННІЙ ІНСТАНЦІЇ»

Так вважають провідні українські нафтотрейдери. Захищаючись від «наїзду» АМК, вони переконують – ціни на бензин в Україні обґрунтовані. І наводять свої факти: зростання ціни обумовлено збільшенням вартості нафти у світі, плюс подорожання акцизу на бензин (відповідно до ухваленого нового Податкового кодексу). Один із очільників концерну «Окко-Нафтопродукт» пан Олесь Пограничний наполягає: «Насамперед подорожання пов'язано з тим, що продавці бензину, купують його за вищими цінами, ніж це було, наприклад, влітку чи навесні минулого року. Адже нафта подорожчала на 10 доларів за барель. А в Україні наразі всі ціни формуються відповідно до світових».

ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ КОМІТЕТ ПРОТИ

На думку члена парламентського комітету з питань паливно-енергетичного комплексу Олександра Гудими: «Одна з причин зростання цін на бензин – «тінізація» значної частини ринку нафтопродуктів в Україні. На світових ринках немає значних стрибків вартості. Навпаки, коли там дешевшає нафта, в Україні раптом змовляються і починають грабувати народ. Українська нафтопереробка стоїть, а розкошують тіньові постачальники світових нафтопродуктів».

ЕКСПЕРТИ ВИПРАВДУЮТЬ ТА ПРОГНОЗУЮТЬ

Зі свого боку знайий експерт галузі Сергій Сапегін не погоджується з народним обранцем. Каже, що вплив світових нафтових цін на вартість бензину в Україні, безперечно, має місце. Хоча це лише один із присутніх чинників. Ціни на бензин також змінюються під впливом ситуації на зовнішніх ринках, від акцизів усередині країни (а в Україні їх підняли більш як на третину), до купівельної спроможності національного споживача.

«Зараз ми підходимо до періоду низького сезонного попиту і, на жаль, в умовах жорсткої економіки продажів оператори можуть компенсувати зниження обсягів збільшенням ціни. Такого я теж не можу виключати. Існує ще один чинник – не економічний, а інформаційний, спекулятивний. Міністерство палива та енергетики ініціює запровадження мита на імпорту нафтопродуктів у розмірі близько 120-ти євро за тону», – пояснює Сергій Сапегін. Чим не прорік «постригати купони» вже тепер. Мовляв, далі буде ще гірше. Тим часом на 2011 рік фахівці прогнозують чергове зростання ціни бареля нафти (до 100 доларів). Отже, на зниження вартості бензину на українських заправках радять особливо не сподіватись. Якщо ціни знижаться, нехай, мовляв, це стане короткостроковим сюрпризом для автолюбителів.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

НЕ ЖІНКА, А МРІЯ...

» ПРО ТАКУ ДРУЖИНУ Й МАМУ, ЯК ЖИТЕЛЬКА БІЛОЇ ЦЕРКВИ ВІТА МИМРЕНКО, НАРАЗІ МРІЮТЬ ЧОЛОВІКИ НЕ ЛИШЕ УКРАЇНИ, А Й УСІЄІ ЄВРОПИ! У ПЕРШІЙ ДЕНЬ ВЕСНИ, ЩОЙНО ВОНА З'ЯВИЛАСЯ В НОВИНАХ РІЗНОМАНІТНИХ ТЕЛЕВІЗІЙНИХ КАНАЛІВ, СИЛЬНА ПОЛОВИНА ЛЮДСТВА ЗАХЛИНУЛАСЯ ЗАДРІСНОЮ СЛИНОЮ. ЩО ВЖЕ КАЗАТИ ПРО ЗАКОХАНІ ПОГЛЯДИ ЧОЛОВІКА ПАВЛА Й СИНОЧКА БОГДАНА...

А втім, Віта Василівна - викладач інформатики загальноосвітньої школи №12-зроду не дефілювала подіумом як топ-модель, не шепотіла у сценічні мікрофони попсових пісенок, її ніколи не фільмували у блокбастерах. Вона спромоглася на вагоміші, як на справжній чоловічий погляд, здобутки - стала першим володарем чотирьох квитків на матч футбольного чемпіонату Євро-2012! Причому - квиточків безкоштовних. З огляду на вартість «перепусток» на Єврофорум (від 300 до 6000 грн.) її родині неабияк підфартило.

Завдяки промо-акції Спінки європейських футбольних асоціацій, білоцерківська щасливиця отримала з рук представника президента УЄФА з питань Євро-2012 Ф. Лауринця ваучер на перший матч української збірної. Тож на урочистому старті офіційного продажу квитків на Євро-2012 в Українському домі її везінню гаряче аплодували посол турніру О. Блохін, директор чемпіонату в Україні М. Лубківський, голова Нацагентства В. Ковалівський та операційний директор UEFA Events SA М. Каллен. А подумки - усі телеглядачі з числа шанувальників «гри мільйонів».

- Я змалку була палкою футбольною вболівальницею, - зізнається Віта Василівна. Пам'ятаю, як у шкільні роки разом із братом спостерігала за перебігом фіналу Кубка кубків 1986 року, переживала й пишалася нашим столичним «Динамо» - незабутні враження! Зараз також із задоволенням дивлюсь футбольні матчі у сімейному колі. Наш Богданко, - посміхається щаслива матуся, - вже давно став чемпіоном із футболу. Правда, в комп'ютерній версії. Звісно, нам дуже хотілося потрапити на Євро-2012, особливо на фінал. Тому, незважаючи на «кусючу» вартість квитків, зареєструвалися на офіційному сайті з їх продажу. А виграш став для нас приємною несподіванкою. Тепер члени моєї родини і брат Олег матимуть можливість 11 червня 2012 року на НСК «Олімпійський» повболівати за «синьо-жовту» команду в їхньому першому матчі. Також не полишаємо надію на власні очі побачити фінал турніру - найближчими днями зробимо замовлення на сайті. Сподіваюсь, під час жеребкування нам знову поталанить.

Наша газета щиро бажає Віті Василівні здійснення мрії, футбольним фанатам - перемоги улюбленої збірної, а всім нашим читачам - ніколи не забувати стару життєву мудрість: щаслива жінка насправді ошчасливлює родину.

Олена ЛИТВИНОВА

ЦІКАВО

«СЛАВТЕ ХРИСТА, СТАВТЕ ХРЕСТИ»

» САМЕ ТАКИМИ СЛОВАМИ ПРИВІТАЛАСЯ ДИВНА ЖІНКА З НЕМОВЛЯМ НА РУКАХ 14 СЕРПНЯ 1923 РОКУ, ПАРАДОКСАЛЬНИМ ЧИНОМ ЯВИВШИСЬ ПАСТУХОВІ ЯКОВУ ТА ЙОГО МАЛЕНЬКІЙ СУПУТНИЦІ ХРИСТИНІ З НЕВЕЛИЧКОЇ КРИНИЧКИ-КОПАНКИ.

Проте не варто починати історію з середини, тому наразі повернемося на кілька років, коли монголо-татарська навала змушувала народ полишати насиджені місця у пошуках безпечнішого життя. Тікаючи від переслідувань язичників, гурт православних людей з північно-західної частини Київської Русі зробив нічний привал серед густого первинного лісу. Коли на ранок поділились враженнями від нічних видінь, виявилось, що їм усім наснився один і той самий сон - Богородиця з маленьким Ісусом на руках наполегливо радила йти на Схід. Люди замислились, почухалипотилиці, порадилисьвирішили-їхній спільний сон пророчий, тож вони підуть саме туди.

Наступної ночі диво повторилось. Потім знову, і знову. Таким чином Божий промисел фактично направляв гурт до призначеного місця. Коли нарешті він дістався кінцевої точки, то був уражений неавтентичністю навколишнього пейзажу на тлі лісових красот стародавньої Русі. Дев'ятикілометрова пустельна долина, з усіх боків оточена невисокими безлісими пагорбами, в літній період безжально заливається спекотним сонцем, а незахищена жодною тінню земля тріскається до метра вглиб.

Подібних долин у світі лише три. Одна - на теренах сучасної держави Ізраїль, між Єрусалимом та Масличною горою, названа на честь іудейського царя Іосафата (інша назва - Кедрська долина). Друга - на південному боці Чувфут-Кале поблизу Бахчисарая в Криму, де

споконвіку розташований стародавній караїмський цвинтар (найдавніші могили датовані серединою XIII століття). Ну і, відповідно, на теренах Вінницької області, у серці сучасної України. Саме сюди прийшли й тут оселилися наші стародавні переселенці. Переїнявши особистою турботою Богородиці, благоговійно прийняли чернечий постриг і зажили особливим монашеським життям. А оскільки вони були дуже бідною «обителлю», всі навколишні сусіди стали називати їх голими ченцями. Звідси й походить сучасна назва села посеред Іосафатової долини - Голиченці.

Відтоді минуло кілька століть. 14 серпня 1923 року голиченець Яків випасав худобу разом із тринадцятирічною помічницею Христіною. Коли вони підійшли до копані кринички, аби втамувати спрагу, вода на очах почала ущільнюватися, перетворюючись та оформлюючись у людські фігури жінки з дитинкою на руках. Шоквані люди падали навколішки, а Богородиця (жінка представилася саме так) з маленьким Ісусиком повільно відірвалася від землі і зависла в повітрі. На запитання Якова: «Що нам робити, Матінко?» Марія відповіла конкретним побажанням: «Славте Христа, ставте хрести».

Пастух одразу повідав про дивну подію односельцям. Ті розповіли родичам та знайомим. Невдовзі місце навколо криниці зарясніло хрестами й дуже скоро їх лік пішов на тисячі. Такий масовий релігійний ентузіазм не міг залишитись безкарним у безбожному СРСР, тому репресії не забарились. Винуватця ажіотажу Якова жорстко катували в ОДПУ, примушуючи визнати себе брехуном і публічно відректись від совісті. Проте подібно до перших християнських мучеників, Яків мужньо витримав нелюдські тортури й не зрікся власної віри. Непритомного пастуха кинули помирати до жахливого каземату, де його, ще живого, першої ж ночі до кісток

обрізли голодні щури.

Малолітню Христіну комуністи довго залякували, переконуючи, що вся та історія їй просто примарилася. Але Христинка вперто твердила: «Тьотя з Маленьким були справжніми». І ще сказала, що дуже хвилювалася, аби Марія раптом не впустила Дитинку, коли піднялася догори. Кілька тисяч людей поплатилися тоді власною свободою, а дехто - навіть життям. Проте в Іосафатовій долині все з'являлось і з'являлось нові охрестя, допоки «великий вождь усіх народів» не дозрів до політичних репресій та голодоморів, тож просто не стало людей, аби їх закопувати. Нема людей - нема проблем (стара тоталітарна аксіома).

Час минає швидко, а історія має дивну властивість періодично повторюватись. З благословення місцевих церковників забуту традицію встановлювати хрести біля славновісних криниць поновили на початку нового тисячоліття. А 2006 року в долині відбулося кілька випадків дивовижного зцілення православних віруючих. Сюди потягнулися прочани з усієї України. Кілька кілометрів несуть на плечах (символізуючи хресний шлях Ісуса) спеціально приготовлені розп'яття, а потім закопують їх на містичному місці поблизу богородичної копанки. Нині там парканом стоять близько тисячі крижів різноманітних розмірів. Від їхнього урочистого вигляду перехоплює подих і шалено захоплюється серце. Кажу як свідок і безпосередній співчасник незабутнього дійства. Щось дуже особливе відчуваєш під тягарем важкого хреста, наспівуючи серед розпеченого пустельного степу: «Господи Ісусе, Сину Божий, помилуй мя, грішного». Щось містичне, небуденне, не від світу цього, наче легкий дотик до ГОРНЬОГО. Щось таке, що насправді може кардинально змінити світогляд, долю і навіть саме життя.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ХВАЛА ЖІНОЦТВУ

PJ HARVEY /
LET ENGLAND
SHAKE

Оцінка
«ГІПУ»: ★★★★★

Музичні оглядачі ось уже десятиліття мусолять думку про те, що насприйняття дисків співачки Полі Джин Харві деструктивно

но впливає її третя студійна платівка To Bring You My Love, випущена в лютому 1995-го. Цей видатний альбом, можливо найкращий з-поміж усіх, які з'явилися у дев'яностих, підняв планку вимог до PJ на такий космічний рівень, що всі її подальші

опуси не стільки розглядають, скільки співставляють з отим шедевром. Відтоді специфічної краси жіночка навипускала купу всього, зокрема й п'ять повноцінних платівок. І саме на останній Полі Джин підкорила висоту «майже таку ж високу», як шістнадцять років тому... За традицією, «співачка №1 в історії року» (не лише я так вважаю) записала диск, стилістично відмінний од усіх попередніх: нині панна Харві приміряла шати барда, продукуючи пісні наполовину акустичні, з фольковим підґрунтям, тривожно-тихі. Густота звуку тут досягла рівня To Bring You My Love, а такої нервово-емоційної напруги не було в жодному її релізі. Останній аспект особливо шокує: щось подібне довелося спостерігати в альбомі Fabulous Muscles американців Хіу Хіу - було це далекого 2004-го... Коротше кажучи, витвір генія.

INWHITE / ДИТЯЧИЙ АЛЬБОМ

Оцінка «ГІПУ»: ★★★★★

Якщо в світовій музиці впродовж останньої п'ятирічки, як вважає більшість, триває криза, то на пострадянському ареалі панує не просто стагнація, а повний колапс. «Апологети», «герої днів минулих» («Кому вниз», «Плач Єремії» etc) переважно нічого не роблять, прикриваючись «широкою задумою», який отот має втілитися в життя (засвічай, за такою глибокодумною фразою приховано банальний алкоголізм). «Нові герої», знову ж таки, переважно займаються малоефективним плагіатом, бездумним копіюванням успішних («там» чи «тут») моделей - ця категорія найбільше вражає

свою творчою імпотенцією («Бахрома», «Крихітка» etc). Проміжна між цими двома група, утворена ще не «класиками», проте вже не «порушниками спокою» («Океан Ельзи», «Esthetic Education» etc), наче й має, що сказати, та робить це якось бездарно. Результат - видима відсутність чогось нового й елементарно путнього. Втім, сіль ситуації в тому, що якраз «видима»... Хто захоче переломити себе, й «поглянути за...», узріє, що в цьому безмежному морі посередності миготять окремі талановиті островки. Один із них - московський інді-поп гурт InWhite, котрий нещодавно випустив дебютну повноцінну платівку. І то яку! Нічого світлішого не доводилося чути багато років: мила, добра, якась немовби тепла музика, де провідну роль закріплено за клавішами й дивовижно приємним жіночим вокалом. «Дитячий альбом» змушує - даруйте мені таку банальність і не шукайте тут пафосу - відчувати себе живим. Чого і вам бажаю.

Володимир БАНЯС

МУЗИЧНІ МЕРИДІАНИ №5

КУЗЬМА: «Я – КІНЬ... ПРОСТО КІНЬ»

» ЗАНУРЕНИЙ У БІЛИЙ ШКІРЯНИЙ ДИВАН, ЛЕГЕНДАРНИЙ ЛІДЕР ГУРТУ «СКРЯБІН» НАГАДУЄ ПОХМІЛЬНОГО ЗЕВСА НА ХМАРЦІ-ГОЙДАЛЦІ. ТАКИЙ САМО РОЗХРИСТАНИЙ, ПАТЛАТИЙ, З ДОБРИМ ДЕСЯТКОМ КІЛО ЗАЙВОЇ ВАГИ Й «БОЖЕСТВЕННИМ» СПОКОЄМ В РОЗУМНИХ ОЧАХ. З РОЗГОНУ ПЛЮХАЮСЬ У «ХМАРУ» І ТИЦЬОУ В НЬОГО ДИКТОФОНОМ:

- Привіт. Не бажаю наразі говорити про творчість. Хочу спитати у тебе про тебе. Готовий розвивати цю тему відверто? Як мені тебе краще називати – Кузьмою чи Андрієм (справжнє ім'я Кузьми - Андрій Кузьменко)?

- Тато називає Кузьмою, мама – Андрієм. А ти називай, як хочеш.

- З ким, або з чим ототожнює себе Кузьма?

- Тобто?

- Ну от північноамериканські індіанці співвідносять себе з тваринами або стихіями. Називають себе, наприклад, Дурним Биком чи Вільним Вітром...

- Зрозуміло. Я по життю – Кінь... Просто Кінь.

- Ти постійна людина? Як часто змінюєш пріоритети?

- Нечасто. Намагаюсь дотримуватись головного – не хамити й не заважати іншим бути собою.

- А політичні уподобання? Я про відому історію 2004 року...

- Тепер послухай маловідому історію про 2004-й. Тоді я працював на «Інтері» і був абсолютно залежний. Якби я не поїхав у той тур «За Януковича», у мене були б

серйозні проблеми. Ми б не мали виходу на телебачення і втратили завойовані позиції. Тобто тоді «Скрябін» опинився в умовах жорсткого тиску, пресингу...

- Ти хочеш сказати, що тоді за Януковича був не ти?

- За тих обставин я б і сьогодні вчинив так само. Тоді ми не могли «качати права». Наступні чотири роки платили за своє рішення – мали меншу кількість концертів і виступів. Але... вчинив, як вчинив. І крапка.

- Ти постійно підкреслюєш, що мешкаєш у спальному районі. Бавишся в демократа, не маєш коштів на переїзд, чи на виноградарі тебе все влаштовує?

- Мене все влаштовує. Я люблю жити серед людей. Таке життя – як «лакмусовий папірець». Якщо щось робиш неправильно, люди одразу звернуть на це твою увагу.

- На початку 90-х, коли «Скрябін» був «на розігріві», ти заявляв, що прийде час, і ви збиратимете величезні зали. Ти справді у це вірив?

- Ні. «Ляпав» язиком для медійників, аби звернути на себе трохи уваги. Принаймні для такої популярності я нічого особливого

не зробив. Просто випадок, або доля...

- Наразі ти водночас і легендарний виконавець, і продюсер. Ким бути важче?

- Продюсером. Він мусить мати і «бабки», і душу. Тому я не можу вважати себе справжнім продюсером.

Хіба що ідейним натхненником. Для «Поющих трусів» пишу пісні й усю ту фігню, яку вони потім привселюдно співають. Справжній продюсер у них Володя Бебешко. Він займається внутрішньою і зовнішньою політикою гурту, вивіз їх на «Нову хвилю», забезпечив ринок у СНД та Росії, домовився про графік гастролей тощо. На жаль, в Україні попит на «Поючі труси» поки що не вистачає.

- Як на тебе, чого більше в сучасній українській «зірці» - таланту, чи звияг продюсера?

- Гадаю, лайна. Більшість «зірок», що стрибають нині українським «небосхилом», мусять робити кон'юнктуру. Медієвиховали величезну отару «овець», а тепер ці «вівці» вимагають поживи, можливості безперестанку переживувати раніше пережану кимось жуйку. Інакше і перші, і другі випадають із «обойми». До речі, себе я «зіркою» не вважаю, тож маю право на них «нагнати».

- Тоді чи потрібен «зірці» талант?

- В Україні вже тривалий час таланти не в моді. Тому «хвігури», помітні в сучасному українському

шоу-бізі, які звучать і «миготять» на наших телеекранах, скоріше за все, з талантом взагалі не мають нічого спільного.

- Твоє особисте ставлення до скасування квоти на «український продукт» в ефірі?

- Ця квота «українському продукту» абсолютно нічим не заридила. Лише розізлила власників телеканалів. Ті придумали «антидот», почали ставити національних виконавців уночі, з 24-ої до 6-ої, коли їх ніхто не бачить і не чує. А від скасування ситуація для «наших» може змінитися на краще.

- На екрані ти завжди такий оптимістичний, радісний, «сміходайний», рот до вух. Це маска? Чи не занадто вона ентузіастична?

- Знаєш, телевізія – то прерогатива режисера. Він вирізає, що хоче, залишаючи те, що, на його думку, доцільно. Я зараз не жартую. У серйозній розмові сміх без причини, ознака сам знаєш чого. А на українському телебаченні, з яким я, на жаль, знайомий дуже щільно, є чіткі позиції – людина на екрані, як і на бігборді, не повинна мати серйозного виразу обличчя. Там всі «шкіряться». І не тому, що поголовно ідіоти. Такою є концепція.

- Що найбільше цінуєш у друзях, чоловіках та жінках?

- Те, що я цінував у друзях, «пішло за водою». Друзів більше не маю. В чоловіках ціную делікатність, щоб не переступали межі хамства у відповідальні моменти. Щоб був мужиком і в журбі, і в радості, і в бійці, і в милосерді. У жінках ціную симбіоз зовнішньої краси, душі та розуму.

- А таке буває?

- Буває. Щоночі спить ліворуч від мене.

- З висоти свого «середнього» віку, виховання й ступеня популярності, чи можеш дозволити собі «зарядити» в морду?

- Можу.

- А доводиться?

- Давненько не було, але за потреби провчу хама подорослому.

- Яка твоя заповітна мрія, окрім миру в усьому світі? Щось особисте: купити вертоліт, стати Януковичем або Елвісом?

- На це питання важко відповісти. Я давно привчив себе не мріяти. Раніше, коли мріяв, голова була забита тим процесом настільки, що забував про необхідність працювати. Коли ти постійно «пашеш» і «пашеш», починаєш усвідомлювати непотрібність мрій. З часом робота обов'язково принесе плід, а пустопорожні мрії лише відволікають і розхолоджують.

- Але «пахота» заради «пахоти» - дурниця. Людина працює, щоб досягти, а не втомитися. Інакше нема сенсу.

- Сенс завжди є. Наприклад, я працюю, щоб не тримати дурі в голові, щоб, врешті-решт, «озброїти» свою дитину в дорослому житті. Залишити їй щось по собі...

- Статки?

- Чому одразу статки? Інтелект, досвід, виховання і... статки. Гроші на життя ніхто не скасовував. Але гроші, як складову від цілого. І давай будемо «закруглятися». Невдовзі концерт.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ХАМСТВО ТА КУЛЬТУРА – БРАТИ БЛИЗНЮКИ?

» ГАДАЄТЕ, НАЗВУ ВИСМОКТАНО З ПАЛЬЦЯ ЛИШЕ ЗАРАДИ ПАРАДОКСАЛЬНОСТІ ПОРІВНЯННЯ? ЯКОЮСЬ МІРОЮ ТАК І Є. ПОГОДЬТЕСЬ, МИ ДАВНО ЗВИКЛИ ДО ХАМСТВА В ДЕРЖУСТАНОВАХ, МІЛІЦІЇ, СУДАХ, ПРОКУРАТУРІ, НА СТАДІОНАХ, ВИРОБНИЦТВІ, У ТРАНСПОРТІ ТОЩО. АЛЕ ЩОБ ВІЧНА-ВІЧ СТИКНУТИСЯ З НИМ В ОСЕРЕДКУ МЕГАКУЛЬТУРНОГО КРАЄЗНАВСТВА... А МИ СТИКНУЛИСЯ, І ЦЯ НЕСПОДІВНА «ЗУСТРІЧ» СТАЛА «РАЗЮЧИМ РОЗЧАРУВАННЯМ ЖИТТЯ», ПІДРІЗАЛА КРИЛА НАШОМУ СТРАТЕГІЧНОМУ ЛЮДИНОЛЮБСТВУ НЕ ГІРШЕ СУМНОЗВІСНОГО «СЕРПА ПО ГОМІЛКАХ».

БЛИЖЧЕ ДО ТІЛА...

Під тиском атакуючої весни, під впливом потягу до всюдисущого прекрасного, двоє наївних журналістів у радісному передчутті справжньої краси «пострибали» через калюжі до Білоцерківського краєзнавчого музею. Ні, не випити чи закусяти. Беріть вище – доторкнутися до божественного. До «кістяка», на якому матляється «м'ясо», до «тіла», навколо якого «крутиться» цивілізація, – до мистецтва. Конкретніше, до виставки услав-

лених майстрів білоцерківської берести, яка з численних афіш закликала місцевий люд оглянути себе «з голови до ніг» від такого-то лютого до такого-то березня. І що? А нічого.

Персонал зустрів журналістів упереджено, негостинно, навіть вороже. Наче пересічні «писуни» якимось чином спромоглися зіпсувати витонченим музейникам їхні борщі. Одна вельмишановна «товаришка» кілька разів бігала дізнаватися, що робити з непроханими зайдами. До нас долітали залишки фраз: «... ідуть геть», «...від гріха подалі», «...приходять, коли їх зуть» (наче про офіціантів із «генделіка»). Нібито персонал образився на ЗМІ, які наважились проігнорувати урочистий акт відкриття. Як виявилось, цього було достатньо, щоб показово покарати газетярів, не путивши їх у державний музей на миську (не фондову, не музейну) виставку. Врешті-решт, їх «послали, так послали». Кажуть, а нам ніхто не указ, окрім директорки Людмили Діденко. Журналісти пішли, розмазуючи сльози по обличчях. А

дорогою раптом згадали, що не вперше стикаються з подібним ставленням, дивною заборонною на фотозйомку та відмовою прокоментувати чи надати інформацію під приводом «нам не дозволено керівництвом».

КИМ НЕДОЗВОЛЕНО, КОНКРЕТНО?

Невже заслуженим працівником культури Людмилою Діденко, чи кандидатом історичних наук Людмилою Діденко, чи директоркою Білоцерківського краєзнавчого музею Людмилою Діденко? Важко в таке повірити. І не хочеться. Адже руйнується світогляд, ламаються всі стереотипи щодо «обличчя національної культури». Тоді хто ж дає персоналу команди на кшталт «гнати журналістів»? Хотілося б знати конкретно, через кого «підневільні люди» не

виконали завдання редакторів, а читачі двох шанованих видань не дізналися про білоцерківську бересту, яка наразі «гримить» Україною не менше за роботи законодавців «народно-вжиткової моди» з Галичини та Закарпаття?

НАСЛІДКИ

Публікації, подібні до цієї, зазвичай викликають шалене обурення музейників. До різноманітних інстанцій летять культурні «телегі» з однією-єдиною метою – «заткнути роти» безкультурним газетярям. Іноді скарги «комплектують» повним списком «солодких» подяк від «високого бомонду» до щасливої громадськості. Мовляв, почитайте й жахніться – як у них тільки рука піднялася... Після такого «наїзду» одразу хочеться «згоріти від сорому». Але ні, не згоримо. Трохи зачекаємо. Може дочекаємось, коли в музеях нас зустрічатимуть традиційним українським «ласкаво просимо», а не традиційним українським «сам дурень».

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

СПОРТ

Друга перемога над «Ромою», як і годиться для рідних стін, виявилася переконалишою (3:0) за виїзну (нагадаємо, в Італії підопічні Мірчи Луческу взяли гору – 3:2). Римляни не гребували брутальними розбірками, але донеччани на провокації не купилися. Того вечора їх нереально було здолати ні фолами (Філіпп Мексес після двох «гірничників» пішов до гардеробу ще в першому таймі), ні з пенальті. Тут уже воротарські таланти виявив Андрій П'ятов.

Захвалювати помаранчево-чорних не наважуся, та й мала кількість українців на полі (Олексій Гай, Микола Іщенко й Тарас Степаненко zostалися на лаві запасних) дещо розчарувала. Проте футбольна Європа напевно лише виграє від того, що далі крокує не «Рома», схильна до підлих прийомів, а технічний «Шахтар». А те, що цей «ювелірпром» показали Вілліан (двічі) й Едуарду, так на те вони й мають бразильське коріння.

Команд, що зустріли весну, граючи на три фронти (єврокубки, чемпіонат і Кубок України), у нас залишилися дві. Поряд із «Шахтарем» – киявське «Динамо». Й, хоча на міжнародній арені підсилувати склад гравцями, задіяними в інших клубах-учасниках Ліги Європи, Юрій Сьомін не міг, але його давнього протезе Олександра Алієва власники «ДК» повернули-таки Паличу в межах зимового трансфер-

БЕЗ «РОМИ»,

За два матчі в редуках «Роми» донеччани лишили шість пробітін

ЯК БЕЗ «ПАРОВОЗА»

ТРОХИ БІЛЬШЕ ТИЖНЯ ЧЕКАТИ ШАНУВАЛЬНИКАМ «ШАХТАРЯ» НА КОМАНДУ-СУПЕРНИЦЮ ЇХНІХ КУМИРІВ У ЧВЕРТЬФІНАЛІ ЛІГИ ЧЕМПІОНІВ. ТА ХАЙ ЯКИМИ БУДУТЬ НАСЛІДКИ ЖЕРЕБКУВАННЯ, А КРОК У НЕЗВІДАНЕ ЗРОБЛЕНО! АДЖЕ НІКОЛИ ЩЕ «ГІРНИКИ» НЕ ПРОБИВАЛИСЯ ДО СУПЕРВІСІМКИ КЛУБІВ ЄВРОПИ.

ного коридору.

Як на мене, тривала тяганина між пані президентом «Локомотива» Ольгою Смородською та керівниками «синьо-білих» надто вже роздмухувалася пресою двох країн. Так, у чемпіонаті Росії-2010 сам Алієв видав на-гора 14 забитих м'ячів і перший показник за схемою «гол+пас», проте на співставну з сьомінською прихильність нового «машиніста» московського «паровоза» Юрія Красножана навряд чи розраховував.

Ба більше, він під орудою цього фахівця займався лічені дні, більше ганяючи «круглого» під керівництвом наставника «Локо-2» Нарвіка Сірхаєва. Сторони попервах розійшлися в ціні питання, але складний камбек Алієва в Конча-Заспу зусиллями динамівського президента Ігоря Суркіса та одного з його заступників Леоніда Ашкеназі зрештою відбувся. Інша справа, наскільки хутко цей непокірливий півзахисник знову заграє в нинішньому ансамблі? Усе це скидається на пар-кампанію задля суспільної підтримки інтересів столичного гранда, які, судячи з протиріч у середині та навколо ФФУ, поділяють не всі. Ну а занадто зверхня мадам Смородська просто стала їм у пригоді.

«АКАДЕМІКИ» ЗАГАДКОВО МОВЧАТЬ

П'ЯТА ЗА ЛІКОМ ВСЕУКРАЇНЬСЬКА УРОЧИСТА ЦЕРЕМОНІЯ «ГЕРОЇ СПОРТИВНОГО РОКУ» ВІДБУДЕТЬСЯ В НАЦІОНАЛЬНОМУ АКАДЕМІЧНОМУ ТЕАТРІ ОПЕРЕТИ ОСТАННЬОГО БЕРЕЗНЕВОГО ДНЯ. ЗІ СЦЕНИ ПРОЛУНАЮТЬ ІМЕНА ПЕРЕМОЖЦІВ У ДВАНДЦЯТИ НОМІНАЦІЯХ, СЕРЕД ЯКИХ І «СПОРТИВНА СЛАВА УКРАЇНИ».

За підсумками голосування «акул пера» (в опитуванні взяли участь понад три сотні спортивних журналістів із 27 регіонів), було визначено по три претенденти в кожній номінації, звісно, крім ветеранської. Згодом, під головування віце-президента Української академії спорту, чемпіона Олімпіади-1992 з фехтування Вадима Гутцайта відбулося засідання «академіків». Обговорення точилося з профайлами в руках, а далі – таємне

голосування. Марними були наші намагання випитати результат у віце-президента, борця греко-римського стилю й триумфатора Атланти-1996 В'ячеслава Олійника, чотириразової олімпійської чемпіонки з плавання Яни Клочкової, відомого тренера з художньої гімнастики Ірини Дерюгіної та народного депутата, триразового чемпіона світу з вільної боротьби й володаря «золота» Афін-2004 Ельбруса Тедеєва. Вони щодо наслідків «лотереї»

лише загадково всміхалися. Що ж, зачекаємо – з інтригою цікавіше. Обирати нашим зіркам далекого й недавнього минулого було дійсно складно. Тільки в олімпійських дисциплінах наші атлети вибороли торік 13 нагород чемпіонатів світу й 43 – Європи. Якщо ж додати інші види програми, а також виступи паралімпійців, то список значно подовжиться. Наразі подамо декілька трійок номінантів. Тим паче всіх їх буде запрошено на

БОГДАНА МАЦЬОЦЬКА:

«ДО ДІАЛОГУ З ЛІНДСІ ТРЕБА ПІДТЯГНУТИ АНГЛІЙСЬКУ»

БЕРУЧИСЬ ЗА ЦЕЙ МАТЕРІАЛ, МИМОВОЛІ ЗГАДАВ ЧУДОВУ ПІСНЮ ОЛЕКСАНДРА БІЛАША НА ВІРШІ СТЕПАНА ПУШКА – «ДЗВОНІТЬ ОСІНЬ В КОСОВІ, ДЗВОНІТЬ ОСІНЬ В ВИЖНИЦІ, ПЕРЕСТИГЛІ ЯБЛУКА НАМ НЕСЕ». НЕДАВНЯ ЮНІОРКА БОГДАНА МАЦЬОЦЬКА, ЯКА ВЖЕ СТАЛА ПЕРШИМ НОМЕРОМ ОСНОВНОЇ ГІРСЬКОЛИЖНОЇ ЗБІРНОЇ УКРАЇНИ, ЗРОСТАЛА В РАЙЦЕНТРА КАСІВ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ. ПОГОДЬТЕСЯ, ПІДНЯТИСЯ З МІСТЕЧКА, ЩО МАЄ АЖ ДВІ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШКОЛИ Й СКРОМНУ ДЮСШ, ПРИНАЙМНІ ДО ДРУГОГО СВІТОВОГО ЕШЕЛОНУ, - ЦЕ ЩОСЬ. ОСОБЛИВО ДЛЯ УКРАЇНИ, ЯКА ВЗАГАЛІ З ОЛІМПІЙСЬКОГО НАГАНУ-1998, ДЕ В ДЮЖИНУ КРАЩИХ ПРОБИВСЯ МИКОЛА СКРЯБІН, НІЧИМ НЕ ВІДЗНАЧАЛАСЯ В ЦЬОМУ ЗИМОВОМУ ВИДІ СПОРТУ.

Богдано, в спеціалізованих виданнях Вас хвалять за чемпіонат світу-2011 у Німеччині, де найкращим виявилось 26 місце в суперкомбінації. Як пояснити звичайному читачеві, що воно престижне й чому не виділити Ваш прогрес у чисельнішому за кворумом класичному слаломі? Ваш батько й тренер Олег Мацьоцький казав мені, що там Ви його вразили ще сильніше...

Ото ж бо й воно! У слаломі-гіганті забракло двох місць до півсотні, а стартувала я 77-ою й мала обігнати за хронометром зо два десятки суперниць, які об'єктивно випереджають мене в рейтингу. У цьому виді було, здається, 115 учасниць. Проте зазвичай трапляється приблизно 45 спортсменок із країн без особливих лижних традицій. Але кращим у кар'єрі став усе ж результат комбінації. Ось де збираються дійсно найсильніші. Випадкових людей там не буває. Зранку ти мусиш долати трасу швидкісного спуску, куди вимагається окремих допуск, по обіді того ж дня – спеціальний слалом. Та й перейти з 2.10 на 1.55 – справа непростя.

Це, вибачте, в тисячах доларів чи євро?

Іронізуєте? В метрах! Лижі різні за довжиною. Не варто дивуватися, що окремо взятий чистий час у слаломі – двадцять другий проти тридцять шосто-

го у першій дисципліні. Слалом їздила здавна, а спуск опановую лише четвертий сезон. У збірній України він роками вважався не основним, адже й схилів таких, щоб відповідали вимогам FIS до швидкісних номерів програми, не мали.

Ще Олег Петрович розповідав, що, якби не Букovelь, Ваше становлення взагалі могло й не відбутися.

Усіх подробиць не знаю, але, звісно, батько домовлявся там, щоб пустили у зручний для заняття час. Хоча говорити про долі втрамбовані дистанції можна було останні роки сім. Ви ж розумієте, доки була маленькою, про якісь збори за кордоном годі було й мріяти. План підготовки вимагає, аби з кінця осені ти, як мовиться, стояв на снігу, тож треба орієнтуватися на льодовики. В Австрії те місце, куди ми вирушаємо, зветься Хінтертукс. Мешкаємо ж за 15 кілометрів. Батьківське авто кречке, але ще не розвалюється.

Виходить якесь замкнене коло: держава дає додаткові кошти тільки під прозиві збудувати на міжнародній арені, а завоювати їх у наших умовах нереально. Суджу з того, що навіть на недавній Універсіаді в Туреччині Ви були на сукупному 13 місці. Ще й число нефартове.

По-перше, як на мене, то вважаю за таке «12». По друге, нині в Ерзурум підібралася

куди зірковіша компанія, ніж на Всесвітніх студентських іграх-2009 у Китаї. Там, на думку батька, мусила взагалі поборотися за медаль, проте наробила тактичних помилок. А щодо забезпечення, то заздрити Заходу вважаю зайвим. Навіть з огляду на інвентар, ти повинна спершу спрацювати на певну репутацію, просуватися вгору протоколом, а тоді, можливо, якісь фірми-виробники зацікавляться тобою. Невже ви повірите, що в гірських лижах українці можуть заробити капітал? Приміром я, навчаючись у магістратурі Львівського університету фізичної культури, не виключаю, що згодом вступлю на другу вищу освіту.

Сподіваюся, словникового запасу Вам вистачає для спілкування з асами на етапах Кубка світу. До речі, які вони «на дотик», чемпіонки Гарміш-Партенкірхена-2011 – словенка Тіна Мазе, австрійки Елізабет Гьорґль та Анна Фенінгер?

Варто ще згадати Ліндсі Вонн – першу американку в історії, котра стала у швидкісному спуску олімпійською чемпіонкою Ванкувера-2010. Але ця еліта поки що обертається на інших орбітах, і познайомитися з ними ближче – то для мене в майбутньому. Недавно ретельно взялася за німецьку, але задля бесіди з Ліндсі обов'язково підтягну і розпочату в дитинстві англійську.

церемонію нагородження.

Найкращий спортсмен року: Армен Варданян (греко-римська боротьба), Георгій Зантарая (дзюдо), Василь Федоришин (вільна боротьба). Всі троє стали віце-чемпіонами світу-2010.

Найкраща спортсменка року: Інна Осипенко-Радамська (веслування на байдарках), Ольга Саладуха (легка атлетика, потрійний стрибок), Ольга Харлан (фехтування на шаблях).

Найкращий тренер року: Дмитро Радомський (веслування), Володимир Федорець (легка атлетика, спринт), Валерій Штурбабин (фехтування).

Сенсація року: Єлизавета Бризгіна (легка атлетика), Артем Іванов (важка атлетика), Тетяна Коб (жіночий бокс).

Найкраща команда року:

четвірка парна з академічного веслування (чемпіонки Європи, срібні призери чемпіонату світу); естафетний квартет легкоатлеток 4x100 м («золото» ЧС-2010), стрибуну у воду Ілля Кваша/Олексій Пригоров (чемпіони Європи з триметрового трампліна, «синхрон»).

Разом з олімпійцями: Аліна Бойкова (сумо), Олександр Вишницький (панкратіон), чоловіча збірна України (Павло Ельянов, Захар Єфименко, Василь Іванчук, Олександр Моїсеєнко, Руслан Пономарьов та тренер-капітан Володимир Тукмаков) – чемпіони 39-ї Всесвітньої шахової олімпіади.

Олімпійська надія України – чемпіони Перших юнацьких олімпійських ігор у Сінгапурі Андрій Говоров, Дарина Зевіна (плавання), Олег Степко (спортивна гімнастика).

Почнемо з того, що зміна клімату на планеті не є дивиною. Це вже траплялося, і не раз. Особливо ніхто й не постраждав, якщо не брати до уваги динозаврів. Але хто б за ними сумував?

Спостереження за зміною температури на планеті науковці ведуть років 150 – термін мізерно малий в планетарному масштабі. Ще щось можна дізнатися з архівів. Багато джерел стверджує, що в XVI–XVIII століттях Європа пережила так званий малий льодовиковий період. У Лондоні повністю замерзла Темза, гори Центральної Європи вкривали льодовики, а в Україні лютували надзвичайно морозні зими.

Нині ж на плюсову температу-

Але, навіть якщо розтануть всі льодовики, всесвітнього потопу не буде. Максимально вода підніметься на 11 метрів, а середня висота суші над рівнем океану становить 840 метрів.

Там де зараз розкинулася тайга, зашумлять широколисті ліси, а на їхньому місці виростуть тропічні. Це дозволить на більшості території Європи збирати по кілька врожаїв на рік, що благотворно вплине на економіку. Хоча, знову ж таки, кількість біологічних видів тварин скоротиться на третину. Але варто потепліти, чи сповільниться, чи пришвидшиться, чи сповільниться на кілька сотих градуса, і результати будуть зовсім інші.

Якщо ж говорити конкретно про Україну, то нам із вами особливо боятися нічого. У найближчі

КОЛИ В УКРАЇНІ ПОЧНУТЬСЯ

ЦУНАМІ?

КЛІМАТ НА НАШІЙ ПЛАНЕТІ ЗМІНЮЄТЬСЯ – ЦЕЙ ФАКТ ВЖЕ НЕ ПОТРЕБУЄ ЯКОЇСЬ ДОДАТКОВОЇ АРГУМЕНТАЦІЇ. А ОТ ДО ЧОГО ЦЕ ПРИЗВЕДЕ? ПИТАННЯ ЛИШАЄТЬСЯ ВІДКРИТИМ. ОДНІ ПРОРОЧАТЬ КІНЕЦЬ СВІТУ, А ІНШІ, НАВПАКИ, РОЗКВІТ ТА ЗАРОДЖЕННЯ НОВИХ ФОРМ ЖИТТЯ. ХТО З НИХ МАЄ РАЦІЮ, СТАНЕ ВІДОМО РОКІВ ЗА 200 – 300. А НАМ ІЗ ВАМИ ПОКИ ЩО ЛИШАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ГАДАТИ.

ру і дефіцит снігу взимку жаліються навіть у Карпатах. А пригадайте якими сніжними і морозними були зими ще наприкінці 60-х! Одне слово – то холодно, то гаряче!

Вчені стверджують, що за минулі 100 років середньостатистичний показник температури зріс на 0,6 градуса. Здавалося б мізер, але цього вистачило, щоб рівень світового океану підвищився на 10-20 см. Особливо процес прискорився за останнє десятиліття.

Але все більше стає прихильників того, що виною цьому не лише наша з вами діяльність, яка призводить до виникнення парникового ефекту. Більше того – основною причиною зміни клімату є зміна нахилу земної осі, збільшення частоти виверження вулканів і ще багато інших чинників, на які ми не маємо жодного впливу.

Згідно з цими концепціями, наша з вами діяльність поки що величина надто мала, щоб конкурувати з діяльністю природи. Вже легше – якщо і вимремо, то не від власних дій. Є й ще більш обнадійлива інформація! Навіть після того, як загинемо, планета не втратить своєї життєздатності. А це, погодьтеся, не може не радувати.

Так що ж слід очікувати нашим нащадкам? За останні 30 років сила тропічних штормів зросла в половину. А от площа снігового та льодового покриву зменшилася на 10%. Якщо і далі так триватиме, то за 100 років рівень світового океану, в залежності від регіону, підніметься на 10-90см.

десятиліття температура зростає на 0,2–0,3 відсотка градуса. Через це частішають дощі, паводки та перепади тиску. Особливо це стосується західних, північних та центральних регіонів. А років за 50-60 клімат Криму наблизиться до клімату Сочі. Зими скрізь стануть теплими і малосніжними, що підвищить безпеку інфекційних захворювань, адже віруси вже не будуть вимерзати, як раніше.

Але, хай там як, а слід пам'ятати кілька речей. Будь-який прогноз – справа туманна, і як воно буде насправді – відомо лише Творцю. Та й зміни не будуть настільки швидкими, щоб ми не встигли до них підготуватися. Тож більше оптимізму, хоча про все, що могло б зменшити наш з вами вплив на природу, не варто забувати. Про всяк випадок!

Влодко ЩИПУН

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ (з 14 до 20 березня)

Овен (21.03-20.04). Вдали збіг обставин дозволить отримати підвищення по службі чи створити умови для здійснення подібних задумів у майбутньому. Планети сприяють кар'єрному зростанню та будь-яким справам у професійній сфері. Сприятливий день – субота.

Телець (21.04-20.05). Розраховуйте на власні сили при здійсненні планів і задумів. Не дозволяйте втягувати себе в інтриги та змови. Внутрішніми переживаннями краще ділитися лише з тими, у відданості кого Ви не маєте сумнівів. Сприятливий день – середа, несприятливий – вівторок.

Близнюки (21.05-21.06). Ризикуюте наразитись на несподівані проблеми. Пані Фортуна не надто прихильна до Вас, тож у контактах з діловими партнерами виникнуть труднощі, а результати не виправдають сподівань. Стримуйте свої емоції. Сприятливий день – понеділок.

Рак (22.06-22.07). Цей тиждень чудово сприяє роздумам. Вам слід поміркувати про майбутнє. Знайдіть виважене рішення, адже від нього залежать перспективи усієї родини. Оптимізм – Ваш найкращий порадник! Сприятливий день – середа, несприятливий – п'ятниця.

Лев (23.07-23.08). Продуктивний час для важливих завдань та ділових зустрічей. Подумайте про розширення сфери діяльності. Ширше застосуйте свої можливості, щоб з'явився шанс відкрити нові перспективи. Домашні проблеми краще вирішувати одразу. Сприятливий день – вівторок.

Діва (24.08-23.09). Час знайти рішення, від якого залежить успіх у справах. Вам необхідно вдало завершити цей етап, адже попереду чекає нове випробування. У стосунках з коханими спробуйте бути впевненішими і розкутішими. Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.

Терези (24.09-23.10). У найближчі дні доведеться працювати без відпочинку, щоб виправдати довіру керівництва та закласти фундамент для майбутнього просування по службі. В особистому житті нарешті відбудеться довгоочікувана зміна. Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – субота.

Скорпіон (24.10-22.11). У професійній сфері знадобиться неабияка активність. Чим жвавіше Ви реагуватимете на події, тим кращим буде результат. Ви з легкістю завершите давно намічені справи. Відволіктись від турбот допоможуть друзі. Сприятливі дні – вівторок, субота, несприятливий – понеділок.

Стрілець (23.11-21.12). Зважена оцінка ситуації допоможе у стосунках і справах. Ви починаєте завойовувати лідерські позиції. Невдовзі зможете вволю насолодитись результатами своєї діяльності. Ваша активність зростає, тож уникайте ускладнень у стосунках з родичами. Сприятливий день – неділя, несприятливий – середа.

Козеріг (22.12-20.01). Не допускайте емоційних зривів. Уникайте зустрічей з керівництвом: через Вашу нестриманість може спалахнути конфлікт. Навіть якщо Ви не задоволені перебігом подій, не гарячкуйте. Сприятливий день – середа.

Водолій (21.01-20.02). Заради мети доведеться пожертвувати вільним часом. Проте все, що Ви робите, завершиться успішно. У бізнесових справах будьте максимально відкритими, а в разі виникнення суперечки – зберігайте нейтралітет. Сприятливий день – субота, несприятливий – вівторок.

Риби (21.02-20.03). Успіх у справах гарантований, якщо діяти будете перевіреними методами. Ваш авторитет буде непохитним, тож працювати можете безупинно. У вихідні не сидіть удома, шукайте нових вражень на природі. Сприятливі дні – четвер, п'ятниця.

АНЕКДОТИ ВІД ГПУ

Янукович не може запам'ятати важкі слова, а Азаров їх постійно створює.
Отаким тандем, маллята.

Любий Боже! У минулому році ти забрав мого улюбленого співака – Майкла Джексона, у цьому – улюбленого актора Патріка Свейзі. Дозволь мені нагадати, що мій улюблений політик – Віктор Янукович.

Населення поділяється на несвідому більшість, яка неохоче ділиться своїми доходами з державою, і свідому меншість, яка охоче ділить державні доходи між собою.

На думку експертів, революції в Тунісі, Єгипті та Лівії почалися з перебоїв у постачанні гречки...

Китайська гречка призначена для вигоду-

вання худоби. ...За кого нас мають, тим і годують.

Кажуть, сьогодні День боротьби з корупцією. Сиджу і думаю, кого ж привітати?

Якщо вам довго не телефонують родичі або друзі, значить, у них все добре.

Тільки водій маршрутки знає 150 рим до слова «пенсійне посвідчення»...

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язково. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу – автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети «Говорить і показує Україна»

ГПУ

Шеф-редактор

Валерій СТЕПАНЮК

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, віддруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друку офсетний.

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції:
Тел./факс: 424-32-44

Замовлення 06750

Індекс у каталозі: 60953

E-mail: gputele@bigmir.net; www.gipu.com.ua

